

Pondelok 22. týždňa

Lk 4,16-30

Ježiš a Starý zákon

Povzbudiť veriacich k hlbšiemu uvažovaniu a čítaniu Svätého písma¹

Zo sociologických prieskumov je zrejmé, že v dnešnej dobe sa pomerne málo číta. Moderného človeka ako keby nezaujímala vážna literatúra, beletria rôzneho druhu a žánru a už len málokto siaha po duchovnej literatúre. Naopak, úspech si vydobyli bulvárne časopisy a literárne braky, ktoré získavajú čoraz väčšiu obľubu v našich domácnostiach. Z toho jasne vyplýva, že dnes nám stačí povrchnosť a nejdeme do hĺbky ľudského ducha, ktorým dýchajú literárne diela. Iste mi dáte za pravdu, že keď si prečítate kvalitnú knihu, zanechá to vo vás duchovný zážitok, ku ktorému sa radi vraciame, pretože je to naša strava pre dušu.

Z evanjelia sa dozvedáme o návrate Pána Ježiša na miesto, kde prežil svoju mladosť. Vrátil sa k zaužívaným zvykom tamojšej mentality, stretol sa so svojimi známymi, ktorí ho videli rásť a dospievať. Jedným z jeho „zaužívaných zvykov“ bolo aj to, že vošiel v sobotu do synagógy, aby čítal. Nebol to teda čin, ktorý mal na Ježiša upriamiť pozornosť preto, lebo sa tam vrátil ako rabbi – učiteľ. Výnimočné bolo to, že prečítal stať z knihy proroka Izaiáša. Úryvok hovoril o ňom samom. Mohli by sme povedať, že Pán sa im chcel predstaviť, ako Mesiáš, a tak naplniť Písmo. Ved' sám povedal: „**Dnes sa splnilo toto písmo, ktoré ste práve počuli**“ (Lk 4, 21).

Práve v tejto chvíli sa potvrdzuje téza, že Nový zákon je naplnením Starého zákona. Mnohí z nás už nechápu zmysel a dôležitosť Starého zákona. Sú aj takí, ktorí by ho v našich chrámoch nechceli počuť. Je predsa zbytočné omieľať to, čo Ježiš pozmenil, či doplnil. Ved' On a jeho učenie dávno prevýšili tvrdosť a rutinu Starého zákona. Iní podliehajú falošným predsudkom antisemitizmu² a so židovským zákonom a národom nechcú mať nič spoločné.

Ako si však dnes môžeme všimnúť, Spasiteľ nás učí inému vzťahu k starozákonným textom. Už samotný fakt, že On sám vchádza do synagógy, aby čítal dokazuje, že mal ku starozákonným knihám úctu a poznal ich. Ak by starozákonné slovo bolo pre nás a našu dobu zbytočné, nemyslím si, že by sa Ježiš k nemu vracal a venoval mu pozornosť. Podľa neho je to Božie slovo pre

¹ Porov.: HAMRÁK, C.: Semestrálna práca z Homiletiky. Spišská Kapitula : 2003.

² Porov. HRBATA J.: *Perly a chléb*, Katolícke nakladateľstvo Cor Jesu, Tešín 1991, s. 172.

všetky časy, naplnené posolstvom spásy.³ A takto ho musíme brať aj na začiatku tretieho tisícročia, ba až do skončenia sveta.

Položme si spoločne otázku, čo Ježiš vlastne vykonal, keď prečítal Izaiášovo proroctvo o prisľúbenom Mesiášovi? Odpoveď znie, že sprítomnil živé Božie slovo, slovo, ktoré bolo vyslovené pre spásu ľudstva.

Áno, starozákonné posolstvo nám slúži na to, aby sme si uvedomovali, že Boh je s nami od začiatku stvorenia a bude s nami až do konca vekov. Je tu nato, aby sme videli, ako sa Boh stará o svoj vyvolený ľud, ako ho vedie na ceste k nemu, ako sa v dejinách naplnili Bohom dané prisľúbenia. Dnes už nejde len o vyvolený židovský národ, ale pre Ježišovu vykupiteľskú obeť ide o nás všetkých. Uvedomme si, že čítaním a študovaním Starého zákona získavame nielen poznatok vyplývajúci zo súvislostí, ktoré sa v Písme nachádzajú, ale hlavne skúsenosť Božej starostlivosti a lásky. Premýšľaním alebo meditovaním nad skutočnosťou a naplnením starozákonných dejín spásy sa nám otvára nový horizont viery, ktorý vyúsťuje v náuke Nového zákona, lebo Nový zákon je doplnením Starého zákona.

Snažme sa teda čítaním starozákonných kníh aspoň trochu obsiahnuť nepochopiteľného Boha Otca a nezabudnime, že starať sa o svojho ducha je rovnako dôležité, ako starať sa o svoje telo. Veď aj sv. apoštol Pavol hovorí: **„Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo“** (2 Tim 3, 16).

Amen.

³ Porov. Tamtiež, s. 172.
